

Josep Valdeperas Morell

Director de l'Institut d'Investigació Tèxtil i Cooperació Industrial (INTEXTER)

Cap a on va la indústria tèxtil?

Encara que sembli obvi, l'ésser humà té dues necessitats inherents a la pròpia vida i la supervivència, menjar i vestir-se, o cobrir el propi cos per suportar les inclemències del temps.

Després de fer servir les pells d'animals, l'enginy humà va ser capaç de descobrir les estructures tèxtils per a aquesta funció i, de moment, encara no ha trobat res millor que les substitueixi.

Els "materials tèxtils", per les seves característiques i propietats, cada vegada tenen més aplicacions i es descobreixen contínuament noves possibilitats que fins ara no s'havien considerat mai.

Per això, el futur de la indústria tèxtil té dues cares, la històrica o clàssica, i la "nova indústria tèxtil", de la mateixa manera que el darrer segle han coexistit l'artesania i la indústria més puntera, que ha aplicat els avenços científics i tècnics que constitueixen la indústria actual.

Aquest futur també pot tenir dues cares si s'aborda des d'un entorn local o des del punt de vista globalitzat, ja que actualment sembla lògic demanar-se quina serà i on serà la fàbrica tèxtil del món, quan aparentment les regions tèxtils del món occidental exhaleu els darrers alè.

Potser serà la mateixa sensació d'"ofec" la força motriu perquè els nuclis tradicionalment tèxtils creïn la "nova indústria tèxtil", amb l'aportació de novíssimes propietats al que ja no solament serà per a l'ésser humà la defensa enfront de les inclemències del temps, sinó una segona pell, capaç d'interaccionar profundament no sols amb l'entorn immediat sinó també en un nivell ampli i extens, desconegut fins ara.

Es pot pensar que la matèria tèxtil serà capaç de fagocitar altres invents i possibilitats tècniques per aproximar-les a l'ésser humà, en una simbiosi que un cop més pretén superar les limitacions de l'animal racional que pobla el planeta Terra.

Sembla que aquest és el camí que ha escollit l'actual recerca tèxtil, amb els *smart textiles* o teixits intel·ligents, l'avenç dels quals tot just ha començat; però alhora la indústria, que ja ha vist les orelles al llop, sap que tot el que faci aquest segle XXI ha de ser sostenible i per això també cerca, simultàniament, tancar el cicle en si mateixa, amb el principi de desaprofitament zero, tant durant el procés com en el mateix material, en completar el cicle de vida útil.

La UPC, a través del seu nucli tèxtil del Campus de Terrassa, pot i ha de contribuir, com ha fet durant més de 100 anys, a creuar les noves fronteres del tèxtil del futur.